

tager saa Mange med som muligt, ogsaa i Betragtning af den Hjælp, vi nu give de sørgelig Stillede, hvilket altsaa vil sige dem, der i Henseende til Invalideforsørgelsen ere bedre stillede, da de jo faae de største Portioner, thi det vil igjen søles mest trykkelige for de Andre, at de staa udenfor, naar de se deres Brødre blive hjulpede, uden selv at kunne komme med, omend de have den Opfattelse og af mange Omstændigheder ogsaa Grund til at tro, at det er en Følge af Krigen, at de lide, og at deres Erhvervsevne er svækket. Derfor vil det søles dobbelt, at de dog staa udenfor. Jeg henstiller derfor — selv om det skulde blive Følgen deraf, at vi kom til at forøge de 15,000 Kroner noget efterhaanden — at den høitærede Minister ikke er altfor streng i sin Bedømmelse af dem, der staa udenfor. Jeg erkjender, at der er sket en Forandring ved de Forhandlinger, der ere førte med Ministeren, og at han i de senere Aar er kommen til en anden Stilling overfor Invaliderne end den, Administrationen tidligere indtog.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal kun bemærke til den ærede sidste Taler (Th. Nielsen), at hans Henstilling til mig jo gjaldt ikke det foreliggende Forslag, men et andet Lovforslag angaaende Invaliderne, som nu er ophøiet til Lov, og særlig den nye Bestemmelse, som findes i Lovens § 5. Jeg tror, at det er noget for tidligt at ville komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes denne ganske nye Bestemmelse vil blive anvendt af Finantsministeren; men jeg tør vel antage, at efter den Maade, hvorpaa den ærede Taler har opfattet min Stilling lige overfor Afgjørelsen af Invalidespørgsmaalet, kan han egentlig ikke selv nære synderlig Tvivl om, at jeg ogsaa ønsker at anvende § 5 netop i lignende Retning, som han angav, men at der selvfølgelig altid er Grændser, som man ikke kan gaa udover.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Told og Skibsafgifterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 241 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Finantsministeren (Estrup): Dette Lovforslag, som er indbragt ved privat Initiativ i det andet Thing, adskiller sig ikke meget væsentlig fra lignende Forslag, indbragte paa samme Maade i de foregaaende Aar, og som det ærede Thing i alt Fald tilbøielig har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med. Der er foregaaet ikke ubetydelige Forandringer i det indbragte Lovforslag ved dets Gang gjennem det andet Thing, som jeg vil gjøre dette Thing opmærksom paa. Den ene Hovedforandring er den, at medens det oprindelige Lovforslag gik ud paa ved sine Bestemmelser om en gennemgaaende Revision af Toldloven at ville bevirke en sandsynlig Nedgang i Statsindtægterne af omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det bleven forandret derhen, at Lovforslaget nu i sin Helhed vil medføre en Nedgang i Statsindtægterne af 7 Millioner, og at det er blevet delt saaledes, at enkelte af Bestemmelserne skulle træde i Kraft strax, hvad der vil skaffe Statskassen et Tab paa 3,400,000 Kr., medens de øvrige Bestemmelser i Forslaget først skulle træde i Kraft, naar man var bleven enig om og havde faaet vedtaget en anden Lov om en Olfat, som skulde give Erstatning for 3,600,000 Kr. og for den yderligere Nedgang, som den anden Afdeling af Lovforslaget vilde medføre. En saadan Bygning af Lovforslaget kan jeg selvfølgelig ikke give min Tilslutning. Det forekommer mig, at det er ganske klart, at det er lidet hensigtsmæssigt i Forveien at vedtage Tariffbestemmelser, som muligvis først komme til at træde i Kraft om flere, ja maaste om mange Aar. Vi vide jo af Erfaring, hvor vanskeligt det er at enes om nye Stattelove, og jeg tør vel sige ganske særlig om en Olfatningslov. Naar man altsaa vil sætte Hovedbestemmelsen eller i alt